

TOLFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 23 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 12:1–9

Herren sade till Abram: »Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Och jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna, och i dig skall alla släkter på jorden bli välsignade.«

Och Abram gick iväg, som Herren hade tillsagt honom, och Lot gick med honom. Och Abram var sjuttiofem år gammal, när han drog ut från Haran. Och Abram tog sin hustru Sarai och sin brorson Lot och alla ägodelar som de hade förvärvat och tjänarna som de hade skaffat sig i Haran. Och de drog iväg mot Kanaans land och kom så till Kanaans land.

Och Abram drog fram i landet ända till den heliga platsen vid Sikem, till Mores terebint. Och på den tiden bodde kananéerna där i landet. Men Herren uppenbarade sig för Abram och sade: »Åt din säd skall jag ge detta land.« Då byggde han där ett altare åt Herren, som hade uppenbarat sig för honom. Sedan flyttade han därifrån till bergsbygden öster om Betel och slog där upp sitt tält, så att han hade Betel i väster och Ai i öster. Och han byggde där ett altare åt Herren och åkallade Herrens namn. Sedan bröt Abram upp därifrån och drog sig allt längre mot Sydlandet.

Responsoriepsalm Ps 33:12–13, 18–20, 22 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel.
Från himlen skådade Herren ned,
han såg alla människor. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
Må din nåd, Herre, vara över oss,
såsom vi hoppas på dig. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 12:1–9

Herren sade till Abram: "Lämna ditt land, din släkt och ditt hem, och gå till det land som jag skall visa dig. Jag skall göra dig till ett stort folk, jag skall välsigna dig och göra ditt namn så stort att det skall brukas när man välsignar. Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som smädar dig skall jag förbanna. Och alla folk på jorden skall önska sig den välsignelse som du har fått."

Abram bröt upp, som Herren hade befallt, och Lot följde med honom. Abram var 75 år när han lämnade Harran. Han tog med sig sin hustru Saraj och sin brorson Lot, all egendom och alla slavar som de hade förvärvat i Harran. Så började de sin vandring mot Kanaan.

När de kom fram till Kanaan fortsatte de in i landet, ända till den heliga platsen vid Shekem, till Orakelterebinten. På den tiden bodde kanaaneerna i landet. Herren uppenbarade sig för Abram och sade: "Åt dina ättlingar skall jag ge detta land." Abram byggde där ett altare åt Herren, som hade uppenbarat sig för honom. Därifrån fortsatte han till bergen öster om Betel och slog läger så att han hade Betel i väster och Aj i öster. Där byggde han ett altare åt Herren och åkallade honom. Sedan flyttade Abram längre och längre ner mot Negev. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 33:12–13, 18–20, 22 (R. jfr 12b)

R. Saligt det folk som Gud har utvalt till sin egendom.

Saligt det folk vars Gud är Herren,
det folk han har utvalt till sin egendom.
Från himlen skådade Herren ner,
han såg alla människor. R.

Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
Må din nåd, Herre, vara över oss,
såsom vi hoppas på dig. R.

Halleluja Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium Matt 7:1–5

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga — du som har en bjälke i ditt öga? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.»

Om aftonen

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE Högtid

Vigiliemässan

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 1994:

Första läsningen Jer 1:4–10

Herrens ord kom till mig, han sade:
»Förrän jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig,
och förrän du lämnade modersskötet, helgade jag dig.
Jag satte dig till en profet för folken.«
Men jag svarade: »Ack Herre, Herre!
Se, jag förstår inte att tala, ty jag är för ung.«
Då sade Herren till mig: »Säg inte: 'Jag är för ung',
utan gå vart jag än sänder dig,
och tala vad jag än befäller dig.
Frukta inte för dem,
ty jag är med dig och vill hjälpa dig, säger Herren.«
Och Herren räckte ut sin hand och rörde vid min mun,
och Herren sade till mig:
»Se, jag lägger mina ord i din mun.
Ja, jag sätter dig idag över folk och riken,
för att du skall rycka upp och bryta ned,
förgöra och fördärva, bygga upp och plantera.«

Responsoriepsalm Ps 71:1–4a, 5–6b, 15ab, 17 (R. jfr 6b)

R. Alltifrån moderlivet har du varit mitt stöd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.
Rädda mig och befria mig genom din rättfärdighet,
böj ditt öra till mig och fräls mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo och dit jag alltid kan fly,
du som ger mig frälsning,

Ty du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den ogudaktiges våld. R.

Ty du, o Herre, är mitt hopp,
Herre, du är min förtröstan allt ifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd allt ifrån moderlivet,
ja, du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din frälsning.
Gud, du har undervisat mig allt ifrån min ungdom,
och intill nu förkunnar jag dina under. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 2023:

Första läsningen Jer 1:4–10

Under Josias tid kom Herrens ord till mig:
Innan jag formade dig i moderlivet
utvalde jag dig,
innan du kom ut ur modersskötet
gav jag dig ett heligt uppdrag:
att vara profet för folken.
Men jag svarade: "Nej, Herre, min Gud, jag duger inte till att tala – jag är för ung!"
Då sade Herren till mig:
Säg inte att du är för ung
utan gå dit jag sänder dig
och säg det jag befäller dig!
Låt dem inte skrämma dig,
ty jag är med dig
och jag skall rädda dig,
säger Herren.
Och Herren sträckte ut handen, rörde vid min mun och sade:
Jag lägger mina ord i din mun.
I dag ger jag dig makt
över folk och riken.
Du skall rycka upp och vräka omkull,
förstöra och bryta ner,
bygga upp och plantera.

Responsoriepsalm Ps 71:1–4a, 5–6b, 15ab, 17 (R. 6b)

R. Från moderlivet har du varit mitt stöd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam.

Rädda och befria mig i din rättfärdighet,
hör min bön och hjälp mig. R.

Var mig en klippa där jag får bo
och dit jag alltid kan fly.
Ty du har lovat mig din hjälp,
du är mitt bergfäste och min borg.
Min Gud, befria mig ur den gudlöses våld. R.

Du, Herre, min Gud, är mitt hopp,
min tillförsikt alltifrån min ungdom.
Du har varit mitt stöd ända från moderlivet,
du har förlöst mig ur min moders liv. R.

Min mun skall förkunna din rättfärdighet,
hela dagen din godhet.
Gud, du har undervisat mig ända från min ungdom,
och än i dag förkunnar jag dina under. R.

Andra läsningen 1 Pet 1:8–12

Ni har inte sett Jesus Kristus men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i ousäglig, himmelsk glädje då ni nu står nära målet för er tro: era själsars räddning.

Det var denna räddning som profeterna sökte och forskade efter när de profeterade om den nåd som ni skulle få. De ville utröna vilken och vad slags tid som Kristi ande i dem syftade på när den förutsade de lidanden Messias måste utstå och den härlighet som skulle följa. Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Detta har nu kungjorts för er av dem som i helig ande, sänd från himlen, kommit till er med evangeliet, detta som änglarna längtar efter att få blicka in i.

Halleluja Jfr Joh 1:7; Luk 1:17

V. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset,
så att Herren skulle få ett folk som var berett.

Evangelium Luk 1:5–17

På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det i Avias avdelning en präst som hette Sakarias. Hans hustru härstammade från Aron och hette Elisabet. De var båda rättfärdiga inför Gud och levde oförvitligt efter alla Herrens bud och föreskrifter. De var barnlösa eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda var till åren. En gång när turen hade kommit till hans avdelning och han fullgjorde sin prästtjänst inför Gud, var det han som efter den sedvanliga lottningen bland prästerna skulle gå in i Herrens tempel och tända rökoffret. Allt folket stod utanför och bad medan offret

pågick. Då visade sig Herrens ängel för honom, till höger om rökelsealtaret. Sakarias blev förskräckt vid denna syn och fruktan föll över honom. Men ängeln sade till honom: »Var inte rädd, Sakarias, din bön har blivit hörd. Din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. Han skall bli din glädje och fröjd, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren; vin och starka drycker skall han aldrig dricka, han skall uppfyllas av helig ande redan i moderlivet, och han skall få många i Israel att vända tillbaka till Herren, deras Gud. Och han skall gå före honom med Elias ande och kraft, för att vända fädernas hjärtan till deras barn och ge de ohörsamma ett rättfärdigt sinne, så att Herren får ett folk som är berett.«

TISDAG DEN 24 JUNI

S:T JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE Högtid

Mässan på dagen

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 1994:

Första läsningen Jes 49:1–6

Hör på mig, ni havsländer,
och ge akt på detta, ni folk som bor i fjärran.
Herren kallade mig, när jag ännu var i moderlivet,
han nämnde mitt namn, medan jag låg i min moders sköte.
Och han gjorde min mun lik ett skarpt svärd
och gömde mig under sin hands skugga.
Han gjorde mig till en vass pil
och dolde mig i sitt koger.
Och han sade till mig: »Du är min tjänare, Israel,
genom vilken jag vill förhärliga mig.«
Men jag tänkte: »Förgäves har jag mödat mig,
fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft.
Dock, min rätt är hos Herren
och min lön hos min Gud.«
Och nu säger Herren,
han som danade mig till sin tjänare,
när jag ännu var i moderlivet,
för att jag måtte föra Jakob tillbaka till honom,
så att Israel inte rycktes bort
ty jag är ärad i Herrens ögon,
och min Gud har blivit min starkhet —
han säger:
Det är för litet för dig, då du är min tjänare,
att endast upprätta Jakobs stammar
och föra tillbaka de bevarade av Israel.

Jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken,
för att min frälsning må nå till jordens ända.

Responsoriepsalm Ps 139:1–3, 13–15 (R. 14a)

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du uttrannsakat mig och känner mig,
vare sig jag sitter eller står, vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njuror,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart.
Ja, underbara är dina verk, min själ vet det väl. R.

Benen i min kropp var inte gömda för dig,
när jag bereddes i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 2023:

Första läsningen Jes 49:1–6

Jag skall göra dig till ett ljus för andra folk
Läsning ur profeten Jesajas bok.
Hör på mig, ni fjärran länder,
lyssna, ni avlägsna folk!
Herren kallade mig
redan i moderlivet,
han nämnde mig vid namn
redan i min mors sköte.
Han gjorde min tunga till ett skarpt svärd
och gömde mig under sin skyddande hand,
han gjorde mig till en vass pil,
som han förvarade i sitt koger.
Han sade till mig:
Du är min tjänare, Israel,
genom dig skall jag visa min härlighet.
Jag tänkte:
Förgäves har jag ansträngt mig,
fruktlöst och fåfängt förött min kraft.
Ändå skall Herren ge mig min rätt,
min lön finns hos min Gud.

Nu har Herren talat,
han som skapade mig till sin tjänare
redan i moderlivet,
för att jag skulle föra Jakob tillbaka
och låta Israel samlas hos honom.
Så skulle jag vinna ära inför Herren
och min Gud vara min styrka.
Han säger:
Det är inte nog att du är min tjänare,
som upprättar Jakobs stammar
och för tillbaka Israels överlevande,
jag skall göra dig till ett ljus för andra folk,
för att min räddning skall nå över hela jorden.

Responsoriepsalm Ps 139:1–3, 13–15 (R. 14a)

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du uttrannsakat mig och känner mig.
Vare sig jag sitter eller står vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån. R.

Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen.
Ty du har skapat mina njurar,
du vävde mig i min moders liv. R.

Jag tackar dig för att jag är danad så underbart,
förunderliga är dina verk, det vet min själ.
Benen i min kropp var inte dolda för dig
när jag bereddes i det fördolda,
när jag bildades i jordens djup. R.

Andra läsningen Apg 13:22–26

Paulus sade i synagogan i Antiochia i Pisidien: »Gud upphöjde David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.»

Halleluja Luk 1:76

V. Du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Evangelium Luk 1:57–66,80

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladdes sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom. Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

ONSDAG DEN 25 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 15:1–12,17–18

Herrens ord kom i en syn till Abram. Han sade: »Frukta inte, Abram, jag är din sköld. Din lön skall bli mycket stor.« Men Abram sade: »Herre, Herre, vad vill du då ge mig? Jag går ju barnlös bort, och arvinge till mitt hus blir en man från Damaskus, Elieser.« Och Abram sade ytterligare: »Mig har du inte gett någon livsfrukt. En av mitt husfolk skall bli min arvinge.«

Men se, Herrens ord kom till honom. Han sade: »Nej, denne skall inte bli din arvinge, utan en som utgår från ditt eget liv skall bli din arvinge.« Och han förde honom ut och sade: »Se upp mot himmelen, och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem.« Och han sade till honom: »Så skall din säd bli.«

Och han trodde på Herren, och han räknade honom det till rättfärdighet. Och han sade till honom: »Jag är Herren, som har fört dig ut från det kaldeiska Ur för att ge dig detta land till besittning.« Han svarade: »Herre, Herre, varav skall jag veta att jag skall besitta det?«

Då sade han till honom: »Ta åt mig en treårig kviga, en treårig get och en treårig vädur, därtill en turturduva och en ung duva.« Och han tog åt honom alla dessa djur och styckade dem mitt itu och lade styckena mitt emot varandra. Dock styckade han inte fåglarna. Och rovfåglar slog ned på de döda kropparna, men Abram drev bort dem. När nu solen var nära att gå ned och en tung sömn hade fallit på Abram, se, då kom en förskräckelse över honom och stort mörker.

Då nu solen hade gått ned och det hade blivit alldeles mörkt, syntes en rykande ugn med flammande låga, som for fram mellan styckena. På den dagen slöt Herren ett förbund med Abram och sade: »Åt din säd skall jag ge detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, till floden Frat.«

Responsoriepsalm Ps 105:1–4, 6–9 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 15:1–12, 17–18

Herrens ord kom till Abram i en syn: "Var inte rädd, Abram! Jag är din sköld. Du skall bli rikt belönad." Abram sade: "Herre, min Gud, vad är det du vill ge mig? Jag går ju bort barnlös, [och Eliéser från Damaskus ärver mitt hus]." Och han sade: "Du har inte låtit mig få några barn, och därför blir det min tjänare som ärver mig." Men Herrens ord till honom löd: "Det blir inte han som ärver dig utan en av ditt eget blod." Och Herren förde honom ut och sade: "Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli." Abram trodde Herren, och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

Herren sade till Abram: "Jag är Herren, som har fört dig från Ur i Kaldeen för att ge dig detta land som egendom." Abram sade: "Herre, min Gud, hur skall jag veta att det blir min egendom?" Han svarade: "Hämta en treårig kviga, en treårig get och en treårig bagge, en turturduva och en ungduva!" Abram hämtade djuren, styckade

dem i två delar och lade delarna mitt emot varandra, men fåglarna styckade han inte. Rovfåglar dök ner mot kropparna, men Abram jagade bort dem. Vid solnedgången föll Abram i dvala, och skräck överväldigade honom, ett stort mörker.

Solen gick ner och det blev mörkt. Då syntes ett rykande fyrfat och en flammande fackla som gick fram mellan köttstyckena. Herren slöt då detta förbund med Abram: "Åt dina ättlingar ger jag detta land, ända från Egyptens flod till den stora floden, Euftrat."

Responsoriepsalm Ps 105:1–4, 6–9 (R. 8a)

R. Han tänker evigt på sitt förbund *eller* Halleluja.

Tacka Herren, åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända bland folken.
Sjung och spela till hans ära,
förkunna alla hans under. R.

Var stolta över hans heliga namn,
må de som söker Herren glädja sig av hjärtat.
Fråga efter Herren och hans makt,
sök hans ansikte ständigt. R.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt,
han är Herren, vår Gud,
över hela jorden når hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han stadgat,
det förbund han slöt med Abraham
och sin ed till Isak. R.

Halleluja Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er, säger Herren.
Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium Matt 7:15–20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för de falska profeterna, som kommer till er förklädda till får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Plockar man kanske druvor på törnen eller fikon på tistlar? Så bär varje gott träd bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt. Varje träd som inte bär bra frukt huggs ner och kastas i elden. På deras frukt skall ni alltså känna igen dem.«

TORSDAG DEN 26 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993

Läsning 1 Mos 16:1-12, 15-16

Sarai, Abrams hustru, hade inte fött barn åt honom. Men hon hade en egyptisk tjänstekvinna, som hette Hagar. Och Sarai sade till Abram: »Se, Herren har gjort mig ofruktsam, så att jag inte föder barn. Gå in till min tjänstekvinna, kanhända skall jag få avkomma genom henne.« Abram lyssnade till Sarais ord. Och Sarai, Abrams hustru, tog sin egyptiska tjänstekvinna Hagar och gav henne till hustru åt sin man Abram, sedan denne hade bott tio år i Kanaans land. Och han gick in till Hagar, och hon blev havande. När hon nu såg att hon var havande, ringaktade hon sin fru. Då sade Sarai till Abram: »Må den orätt som sker mig komma över dig. Jag själv lade min tjänstekvinna i din famn, men då hon nu ser att hon är havande, ringaktar hon mig. Herren må döma mellan mig och dig.« Abram sade till Sarai: »Din tjänstekvinna är ju i din hand, gör med henne vad du finner för gott.« När då Sarai tog henne i upptuktelse, flydde hon bort från henne.

Men Herrens ängel kom emot henne vid en vattenkälla i öknen, den källa som ligger vid vägen till Sur. Och han sade: »Hagar, Sarais tjänstekvinna, varifrån kommer du, och vart går du?« Hon svarade: »Jag är på flykt från min fru Sarai.«

Då sade Herrens ängel till henne: »Vänd tillbaka till din fru, och ödmjuka dig under henne.« Och Herrens ängel sade till henne: »Jag skall göra din säd mycket talrik, så att man inte skall kunna räkna den på grund av dess mängd.« Ytterligare sade Herrens ängel till henne: »Se, du är havande och skall föda en son. Honom skall du ge namnet Ismael, därför att Herren har hört ditt lidande. Och han skall bli lik en vildåsna. Hans hand skall vara emot var man, och var mans hand emot honom; och han skall ligga i strid med alla sina bröder.«

Och Hagar födde åt Abram en son. Abram gav den son som Hagar hade fött åt honom namnet Ismael. Och Abram var åttiosex år gammal, när Hagar födde Ismael åt Abram.

eller (kortare läsning)

Läsning 1 Mos 16:6b-12, 15-16

Sarai, Abrams hustru, hade tagit sin tjänstekvinna i upptuktelse och hon flydde bort från henne. Men Herrens ängel kom emot henne vid en vattenkälla i öknen, den källa som ligger vid vägen till Sur. Och han sade: »Hagar, Sarais tjänstekvinna, varifrån kommer du, och vart går du?« Hon svarade: »Jag är på flykt från min fru Sarai.« Då sade Herrens ängel till henne: »Vänd tillbaka till din fru, och ödmjuka dig under henne.« Och Herrens ängel sade till henne: »Jag skall göra din säd mycket talrik, så att man inte skall kunna räkna den på grund av dess mängd.« Ytterligare sade Herrens ängel till henne: »Se, du är havande och skall föda en son. Honom skall du ge namnet Ismael, därför att Herren har hört ditt lidande. Och han skall bli lik en vildåsna. Hans hand skall vara emot var man, och var mans hand emot honom; och han skall ligga i strid med alla sina bröder.«

Och Hagar födde åt Abram en son. Abram gav den son som Hagar hade fött åt honom namnet Ismael. Och Abram var åttiosex år gammal, när Hagar födde Ismael åt Abram.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 16:1-12, 15-16

Abrams hustru Saraj hade inte fött honom några barn. Hon hade en egyptisk slavflicka som hette Hagar, och en dag sade Saraj till Abram: "Herren har gjort mig ofruktsam. Gå till min slavflicka, kanske kan jag få barn genom henne." Abram samtyckte, och så tog Saraj, Abrams hustru, sin egyptiska slavflicka Hagar och gav henne åt sin man. Abram hade då bott tio år i Kanaan.

Abram låg med Hagar, och hon blev havande. Men när hon märkte att hon väntade barn började hon se ner på sin matmor. Då sade Saraj till Abram: "Denna skymf är ditt fel! Jag lade själv min slavflicka i din famn, men när hon märkte att hon väntade barn började hon se ner på mig. Herren må döma mellan mig och dig!" Abram svarade Saraj: "Du bestämmer själv över din slavflicka – gör vad du vill med henne!" Saraj bestraffade henne, men då rymde hon.

Herrens ängel fann henne vid en källa i öknen, källan på vägen till Shur. "Hagar", sade han, "Sarajs slavflicka, varifrån kommer du och vart är du på väg?" Hon svarade: "Jag har rymt från min matmor Saraj." Då sade han till henne: "Vänd tillbaka till din matmor och underkasta dig henne." Och Herrens ängel sade: "Jag skall göra dina ättlingar mycket talrika, så talrika att ingen kan räkna dem." Herrens ängel sade till henne: "Du är havande och skall föda en son, och du skall ge honom namnet Ísmael, ty Herren har hört din klagan.

Mer vildåsna än människa skall han vara,
han skall slåss mot alla och alla mot honom.
Öster om alla sina bröder skall han bo."

Så födde Hagar en son åt Abram, och Abram gav denne son som Hagar fött honom namnet Ísmael. Abram var 86 år när Hagar födde Ísmael åt honom.

eller (kortare läsning):

Läsning 1 Mos 16:6b-12, 15-16

Saraj bestraffade Hagar, men då rymde hon. Herrens ängel fann henne vid en källa i öknen, källan på vägen till Shur. "Hagar", sade han, "Sarajs slavflicka, varifrån kommer du och vart är du på väg?" Hon svarade: "Jag har rymt från min matmor Saraj." Då sade han till henne: "Vänd tillbaka till din matmor och underkasta dig henne." Och Herrens ängel sade: "Jag skall göra dina ättlingar mycket talrika, så talrika att ingen kan räkna dem." Herrens ängel sade till henne: "Du är havande och skall föda en son, och du skall ge honom namnet Ísmael, ty Herren har hört din klagan.

Mer vildåsna än människa skall han vara,
han skall slåss mot alla och alla mot honom.

Öster om alla sina bröder skall han bo.”

Så födde Hagar en son åt Abram, och Abram gav denne son som Hagar fött honom namnet Ísmael. Abram var 86 år när Hagar födde Ísmael åt honom.

Responsoriepsalm Ps 106:1–5 (R. 1a)

R. Tacka Herren, ty han är god *eller* Halleluja.

Tacka Herren, ty han är god,
evigt varar hans nåd.
Vem kan berätta om Herrens väldiga gärningar
och förkunna allt hans lov? R.

Saliga de som gör det rätta,
de som alltid handlar rättfärdigt.
Tänk på mig, Herre,
du som besöker ditt folk med din nåd. R.

Kom till mig och hjälp mig,
så att jag med lust får se dina utvaldas lycka,
glädja mig med ditt folks glädje
och jubla med dem som är din egendom. R.

Halleluja Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium Matt 7:21–29

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja. På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?' Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni ondskans hantlangare!'

Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dår som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade, och raset blev stort.»

När Jesus hade avslutat detta tal, var folket överväldigat av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärda.

FREDAG DEN 27 JUNI

JESU HJÄRTAS DAG Högtid

Första läsningen Hes 34:11-16

Så säger Herren Gud: Jag skall själv ta hand om mina får och vårda dem. Som herden vårdar sig om sin hjord när han har sina får omkring sig, de skingrade, så skall jag vårda mina får och rädda dem från de platser dit de skingrades den dag då moln och töcken rådde. Jag skall hämta dem hos de främmande folken, samla in dem från främmande länder och föra dem till deras eget land. På Israels berg, i dess dalar och bebodda trakter skall jag valla dem. På ett gott bete skall jag driva dem i vall. Deras ängar skall vara på Israels höga berg. Där skall de få komma till ro på härliga ängar. Saftigt bete skall de finna på Israels berg. Jag skall själv valla mina får och låta dem komma till ro, säger Herren Gud. Jag skall leta efter de vilsegångna och hämta hem de bortsprungna, jag skall förbinda de skadade, hjälpa de sjuka och se till de starka och välmående. Jag skall valla dem på det rätta sättet.

Responsoriepsalm Ps 23 (R. 1)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och fyller min bägere till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
så länge jag lever. R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
Han leder mig till vilans vatten.
Han ger mig ny kraft
och leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära. R.

Om jag än vandrar i dödsskuggans dal
fruktar jag inget ont,
ty du är med mig,
din käpp och din stav är min tröst. R.

Du dukar ett bord för mig
i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
och låter min bågare flöda över. R.

Din godhet och nåd skall följa mig så länge jag lever,
och Herrens hus skall vara mitt hem för evigt. R.

Andra läsningen Rom 5:5b–11

Guds kärlek har ingjutits i våra hjärtan genom att han har gett oss den helige Ande. Medan vi ännu var svaga dog Kristus för alla gudlösa, när tiden var inne. Knappast vill någon dö för en rättfärdig – kanske går någon i döden för en som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vreden. Ty om vi var Guds fiender och blev försonade med honom genom hans sons död, då skall vi, när vi nu är försonade, så mycket säkrare bli räddade genom hans sons liv. Ja inte bara det, vi har vår stolthet i Gud tack vare vår herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har vunnit försoningen.

Halleluja Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig
som har ett milt och ödmjukt hjärta

eller:

Halleluja Joh 10:14

V. Jag är den gode herden, säger Herren;
jag känner mina får, och de känner mig.

Evangelium Luk 15:3–7

Vid den tiden gav Jesus fariseerna och de skriftlärda denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.«

LÖRDAG DEN 28 JUNI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 1 Mos 18:1–15

Herren uppenbarade sig för Abraham vid Mamres terebintlund, där han satt vid ingången till sitt tält, då det var som hetast på dagen. När han lyfte upp sina ögon, fick han se tre män stå framför sig. Och då han såg dem, skyndade han mot dem från tältets ingång och bugade sig ned till jorden och sade: »Herre, har jag funnit nåd för dina ögon, så gå inte förbi din tjänare. Låt mig hämta litet vatten, så att ni kan tvätta era fötter. Och vila er under trädet. Jag vill också hämta ett stycke bröd, så att ni kan vederkvicka er, innan ni går vidare, eftersom ni nu har tagit vägen förbi er tjänare.« De sade: »Gör som du har sagt.«

Och Abraham skyndade in i tältet till Sara och sade: »Skynda dig och ta tre sea-mått fint mjöl, knåda det och baka kakor.« Men själv skyndade Abraham bort till boskapen och tog en god ungalv och gav den åt sin tjänare, och denne skyndade sig att tillreda den. Och han tog gräddmjölk och söt mjölk och kalven, som han hade låtit tillreda, och satte fram för dem. Och han stod själv hos dem under trädet, medan de åt. Och de sade till honom: »Var är din hustru Sara?« Han svarade: »Därinne i tältet.« Då sade han: »Jag skall komma tillbaka till dig nästa år vid denna tid, och se, då skall din hustru Sara ha en son.«

Detta hörde Sara, där hon stod i ingången till tältet, som var bakom honom. Men Abraham och Sara var gamla och komna till hög ålder, och Sara hade inte mer som kvinnor brukar ha. Därför log Sara vid sig själv och tänkte: »Skulle jag väl nu på min ålderdom ge mig till lusta, nu då också min herre är gammal?« Men Herren sade till Abraham: »Varför log Sara och tänkte: 'Skulle jag verkligen föda barn, så gammal som jag är?' Är då något så underbart, att Herren inte skulle förmå det? På den bestämda tiden skall jag komma tillbaka till dig, vid denna tid nästa år, och då skall Sara ha en son.« Då nekade Sara och sade: »Jag log inte«; ty hon blev förskräckt. Men han sade: »Jo, du log.«

Responsoriepsalm Luk 1:46–50, 53–55 (R. jfr 54b)

R. Herren har kommit ihåg sin barmhärtighet.

Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare. R.

Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna,
från denna stund skall alla släkten prisa mig salig.
Stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt. R.

Hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika visar han tomhänta från sig. R.

Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, för evigt. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 1 Mos 18:1–15

Herren visade sig för Abraham i Mamres lund. Abraham satt i tältöppningen under den hetaste tiden på dagen. Han såg upp och fick se tre män stå där framför honom. Då reste han sig från sin plats i tältöppningen och skyndade emot dem och kastade sig till marken. "Herre", sade han, "visa mig den hedern att du inte går förbi din tjänare. Låt mig hämta lite vatten så att ni får tvätta av era fötter. Sedan kan ni lägga er och vila under ett träd, så tar jag fram lite mat som ni kan styrka er med innan ni fortsätter – nu när ni ändå har kommit vägen förbi." De svarade: "Ja, gör det!"

Abraham skyndade sig in i tältet till Sara och sade: "Fort, tag tre mått av det bästa mjölet och baka bröd." Sedan sprang Abraham bort till boskapen, tog en fin spädkalv och gav den till en tjänare, som skyndade sig att anrätta den. Han tog tjockmjölk och sötmjölk och kalven som han låtit anrätta och satte fram åt dem. Själv stod han bredvid dem under trädet medan de åt.

Sedan frågade de honom: "Var är Sara, din hustru?" Abraham svarade: "Inne i tältet." Då sade han: "Jag kommer tillbaka till dig nästa år vid den här tiden, och då skall din hustru Sara ha en son." Detta hörde Sara, där hon stod i tältöppningen bakom honom.

Nu var både Abraham och Sara mycket gamla och Sara var inte längre i fruktsam ålder. Därför log Sara för sig själv och tänkte: "Skulle jag upptändas av lusta nu när jag är vissnad och min man är gammal?" Då sade Herren till Abraham: "Varför log Sara och tänkte: Skulle jag föda barn, jag som är så gammal? – Finns det någonting som är omöjligt för Herren? Jag kommer tillbaka till dig nästa år vid den här tiden, och då har Sara en son." Sara blev rädd och sade: "Jag log inte." Men Herren sade: "Jo, visst log du."

Responsoriepsalm Luk 1:46–50, 53–55 (R. jfr 54b)

R. Herren har visat barmhärtighet.

Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare. R.

Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna,
från denna stund skall alla släkten prisa mig salig.
Stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt. R.

Hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika visar han tomhänta från sig. R.

Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, för evigt. R.

Halleluja Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium Matt 8:5–17

Vid den tiden då Jesus gick in i Kafarnaum, kom en officer fram till honom och bad om hjälp: »Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor.« Jesus sade: »Skall då jag komma och bota honom?« Officeren svarade: »Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: »Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.« Och till officeren sade Jesus: »Gå. Du trodde och det skall ske.« Och i det ögonblicket blev pojken frisk.

Jesus kom hem till Petrus och fick se hans svärmor ligga sjuk i feber. Han rörde vid hennes hand, och då lämnade febern henne, och hon steg upp och betjänade honom.

På kvällen förde man till honom många som var besatta. Han drev ut andarna med sitt ord och botade alla sjuka, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Han tog vår svaghet, och han lyfte av oss våra sjukdomar.*

Om aftonen

S:T PETRUS OCH S:T PAULUS, APOSTLAR
Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen Apg 3:1–10

Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen. Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde tigga av dem som besökte templet. När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in, bad han om en allmosa. De fäste blicken på honom, och Petrus sade: »Se på oss!« Mannen såg spänt på dem och väntade sig att få något av dem. Men Petrus sade: »Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!« Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister. Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud. Allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud. Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tigga utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom.

Responsoriepsalm Ps 19:2–5 (R. jfr 5)

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 1994:

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 2023:

R. Över hela jorden nådde deras ord.

Himlarna förkunnar Guds ära,
och fästet vittnar hans händers verk.

Den ena dagen talar därom till den andra,
den ena natten kungör det för den andra. R.

Det är inget tal eller ljud vars ljud inte hörs.
de sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Andra läsningen Gal 1:11–20

Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob. Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

Halleluja Joh 21:17d

V. Herre, du vet allt;
du vet att jag har dig kär.

Evangelium Joh 21:15–19

När Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar och de hade ätit, sade han till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.« Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina får.« Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete. Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spänna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.« (Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhärliga Gud.) Sedan sade han till honom: »Följ mig!«

SÖNDAG DEN 29 JUNI
S:T PETRUS OCH S:T PAULUS, APOSTLAR
Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen Apg 12:1-11

Vid den tiden ingrep kung Herodes hårdhänt mot en del av medlemmarna i församlingen. Han lät halshugga Jakob, Johannes bror, och när han såg att judarna gillade detta, fortsatte han och lät också gripa Petrus; det hände under det osyrade brödets högtid. Efter arresteringen satte han honom i fängelse, bevakad av fyra vaktstyrkor om vardera fyra man, för att efter påsken ställa honom inför folket. Petrus hölls alltså fängslad, och i församlingen bad man ivrigt till Gud för honom.

Natten innan Herodes hade tänkt ställa honom inför rätta låg Petrus och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren fanns vakter som bevakade fängelset. Då stod där plötsligt en ängel från Herren, och ett ljussken fyllde rummet. Ängeln väckte Petrus med en stöt i sidan. »Skynda dig upp«, sade han, och då föll kedjorna från Petrus händer. Ängeln fortsatte: »Ta på dig bältet och sandalerna.« Petrus lydde, och ängeln sade: »Svep om dig manteln och följ mig.« Petrus följde med honom ut, men han förstod inte att det var verkligt, det som skedde genom ängeln, utan trodde att det var en syn. De passerade en vaktpost och sedan en till och kom till järnporten som ledde ut till staden, och den öppnades för dem av sig själv. När de kom ut gick de gatan ner, och då försvann ängeln. Så snart Petrus hade sansat sig sade han: »Nu vet jag verkligen att Herren har skickat sin ängel och räddat mig ur Herodes händer, undan allt som det judiska folket väntat sig.«

Responsoriepsalm Ps 34:2-9 (R. jfr 8)

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 1994:

R. Herrens ängel befriar dem som fruktar honom.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom

och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgivet 2023:

R. Herrens ängel befriar hans trogna.

Jag vill alltid prisa Herren alltid,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

Se mot honom, ta emot hans ljus,
era ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade,
och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Andra läsningen 2 Tim 4:6–8, 17–18

Mitt eget liv utgjuts redan som ett offer, och tiden är inne då jag måste bryta upp. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst.

Herren bistod mig och gav mig kraft att fullfölja förkunnelsen för att alla hedningar skulle få höra den, och jag räddades ur lejonets gap, ja, Herren skall rädda mig från allt ont och hjälpa mig in i sitt himmelska rike. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Halleluja Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium Matt 16:13–19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?» De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« — »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?» Simon Petrus svarade: «Du är Messias, den levande Gudens son.» Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.»